

המקנא

פרק ראשון

סוטה

97 א

הַפְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת. הַכִּי פָּנֵי לְמַנְיָן* אֵינָהּ מַסְפֶּקֶת לְשָׂמוֹת עַד שֶׁפְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת וְשִׁנְיָהּ צוֹלְמוֹת. הַרְאָתָהּ לֹא בְּאֶצְבָּעוֹתֶיהָ. רָמְזָה לֹא לְבָא אֶלְלָהּ. מֵאַבְל בְּהַמָּה. שְׁעוֹרִים. בְּמִקְרָהּ שֶׁל חֶרֶשׁ. פְּחוּסָה וּמְגוּנָה שֶׁצְּבוּסוֹת. שָׁם בָּהּ פְּנִיָּה. פְּנִיָּה, לִיפְרַע מִמֶּנָּה. וְשֶׁמֶסְפֵּי אֵינִי אֶת פְּנִיָּה (ויקרא כ), וְנִסְמָתִי (אֶת) פְּנִיָּה (סו ז) - תורה אור

מנימין גר המצרי וכו'. מקשים מפרק "תפלת השחר" (נרכוז 97 כח), דלמר: זו ציוס עמד יהודה גר עמוני לפניהם צצית המקדש, ואמר להם: מה אני לצא צקהלז אמר לו ר"ג: אסור אתה. אל ר' יהושע: מותר אתה. אל ר' ר"ג: והלא כמיז "לא יצא עמוני ומואבי!"

אמר לו ר"י: וכי עמון ומואב במקומם הן יושצין? והלא כבר עלה סנחריב מלך אשור וצלצל את כל העולם צקהלז ועוד מקשין אהיה ד"תפלת השחר" דלמר פ"ק דמגילה (97 ז): זיל לגבי עמון ומואב דימצי אדוכתייהו כחמרא *אדורדיא, שנאמר: "שאנן מואב מנעוריו" וגו'. מיהו, הכל בשמעתינ לא קשיא מידי, כמו שפרש"י, דמנימין היה טועה, וסבור שלא נתצללו, כדקמתי סיפא צמוספתא דפ' צמרא דקדושין: אמר לו רבי עקיבא: מנימין, טעיה, הלכה: כבר עלה סנחריב וצלצל את האומות, לא מצרים במקומם ולא עמונים ומואבים במקומם. אלל עמון נושא מצרים, ומצרי נושא עמונית, ואלל מן אלו מותר בכל משפחות האדמה, ואלל מכל משפחות האדמה נושא את אלו. (ד) והכל הכי פירושא: עד כאן ל"פ אלל אס נתצללו אי לאו, אלל כולי עלמא מודו דישנן בעולם. אלל היה דמגילה מיקשה! ופר"מ: דסנחריב, אע"פ שצלצל את כל העולם כולו - ארץ מצרים לא צלצל, דכתיב (מלכים ב ד) צפרעה נכה: "ולא הוסיף עוד מלך מצרים ללאת מלכא כי לקח מלך צבל מנחל מצרים עד נהר פרת" - אלמא סנחריב לא צלצל. (ה) והכי תנא צסדר עולם: מיוס שעלה מלך צבל על ארץ מצרים עוד לא זקפה ראש. אלל עמון (ומואב) צלצל, דכל הנהו (ו) לא אשכחן צדיא לא צלצלן, כדכתיב (ישעיהו ו): "מי צכל אלהי הארצות" וגו'. וצמצרים אשכחן צדיא לא צלצלן אלל שטפן, כדלמר"י צסדר עולם: כשהלך לתרהקה מלך כוש. ועל אותה שעה אמר צמוספתא, אמר לו רבי עקיבא: מנימין טעיה וכו'. וגמרא שלנו לא חש להזכיר לפי שלא היה כיצוש גמור אלל כשטיפסת צצנא וסיעתמו. וגס מואב שטף, כדלמר"ינן צסדר עולם: "שלא שנים ונקלה כבוד מואב" (ישעיהו טו), ססנחריב שטפן, אלל כיצוש וצלצל לא היה. וצמואב אשכחן צדיא לא צלצל, כדכתיב: "שאנן מואב מנעוריו", וכי אמר ירמיה להאי קרא - הוה שאנן, מכלל דלא צלצל וצמגילה גרסינן "זיל גבי מואב דימצי אדוכתייהו." וצצרכות (97 כח) אמרינן: וכי עמון ומואב צמקומן הן יושצין - ל"ג "ומואב." וצורצן צצוכדנר לא חשיב צלצל, דכי היה מחרצ צצוכדנר - היה מניח דלת הארץ צמקומם, אלל סנחריב היה מעציר לארץ ומצלצלן. והכי אמרינן צפ' צמרא (לקמן מו): גבי לז: היה לו שלא צלצלה סנחריב, ולא המריצה צצוכדנר, ואף מלאך המות אין לו רשות לעצור שם. וצכ"מ תולה צלצל סנחריב וצורצן צצוכדנר. ולפוס רהיטא גרס עמון צדי מואב, וליתא,

פ' שמרים

[לעיל ת:]

[לקמן טו:]

תוספות שאנן

ג' כוסות האמורות במצרים הוא בחלום שר המשקים של פרעה ובמדרש יש דלעתידי משקה הקב"ה האומות כוס התערלה וכשיגיעו למצרים ואמר כבר שתינו פעמים יאמר לה מוצרי וכו' נושא את כל הארצות אלא (א) לא תק עוד ודיינו דכתיב אך עוד שמינה ימצו ישוהו כל רשעי ארץ: אמר מנימין גר המצרי אני מצרי וכו' כדי שיהא את בני ראוי לבוא בקהל וא"ת איהו היו גמי כשר כיון דסנחריב עמד וצלצל כל העולם חוץ ממואב כדאמר בפרק תפלת השחר וכי עמון ומואב במקומן הן יושבין והלא עלה סנחריב וצלצלן וי"ל דסנחריב לא כלכל אותן של מצרים אלא הבאן בחבלים ובשלשאות עד לפני ירושלים וכשהגליה חוקה וראו חנם השלימו עמו וקבלו עול שמים עליהן והחזירו למקומן אי גמי י"ל דהוא דמנימין דהבא היתה אחר מ' שנה שפסקה גלותן וחזרו למקומן וה"ג קאמר התם [בתוספתא דריב"ם] דאמר מנימין כשראה שתינו ר"י יהודה גר העמוני ואמר להם אף אני כמו כן אמרו לו לארצך יש קצבה לאחר מ' שנה כדכתיב בקרא גבי מצרים מקץ מ' שנה אשיב ולו אין קצבה: ומיהו פ"ה הבא דלית ליה הא דאמר עמד העולם והכי גמי קתני (בפרק בתרא) [בתר מואב מילתא [בתוספתא] דקדושין אמר לו [ר"ע] דעמון לא ימצי אדוכתייהו. [וצצרכות (97 כח) אמרינן:] וכי עמון ומואב צמקומן הן יושצין - ל"ג "ומואב." וצורצן צצוכדנר לא חשיב צלצל, דכי היה מחרצ צצוכדנר - היה מניח דלת הארץ צמקומם, אלל סנחריב היה מעציר לארץ ומצלצלן. והכי אמרינן צפ' צמרא (לקמן מו): גבי לז: היה לו שלא צלצלה סנחריב, ולא המריצה צצוכדנר, ואף מלאך המות אין לו רשות לעצור שם. וצכ"מ תולה צלצל סנחריב וצורצן צצוכדנר. ולפוס רהיטא גרס עמון צדי מואב, וליתא,

כדפרישית, ותו לא מידי. ע"כ פירושו. וקשה לפירושו מן התוספתא, דקמתי: לא מצרים צמקומם הם יושצין. ויש לנו לשבש כמו כן לפירושו הא דקמתי: לא מואבים צמקומם. ואי ל"ג מואבים צמוספתא, ועמון צמגילה - לא קשיא מילי*. **לא** הכיחתי לאומה ושנית. ה"ה דלהא הוה מצי למיפרך הא דרצא והא דמנימין. ומיהו: מצי הוה מצי לתרץ? דלא הוה מצי לתרץ למלך של אומה, מדקאמר "ואחס בני יעקב" - דמשמע אלל בני יעקב קאמר, וצאומה שלימה מיירי!

אין

פְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת. הַכִּי פָּנֵי לְמַנְיָן* אֵינָהּ מַסְפֶּקֶת לְשָׂמוֹת עַד שֶׁפְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת וְשִׁנְיָהּ צוֹלְמוֹת. הַרְאָתָהּ לֹא בְּאֶצְבָּעוֹתֶיהָ. רָמְזָה לֹא לְבָא אֶלְלָהּ. מֵאַבְל בְּהַמָּה. שְׁעוֹרִים. בְּמִקְרָהּ שֶׁל חֶרֶשׁ. פְּחוּסָה וּמְגוּנָה שֶׁצְּבוּסוֹת. שָׁם בָּהּ פְּנִיָּה. פְּנִיָּה, לִיפְרַע מִמֶּנָּה. וְשֶׁמֶסְפֵּי אֵינִי אֶת פְּנִיָּה (ויקרא כ), וְנִסְמָתִי (אֶת) פְּנִיָּה (סו ז) - תורה אור
פְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת. הַכִּי פָּנֵי לְמַנְיָן* אֵינָהּ מַסְפֶּקֶת לְשָׂמוֹת עַד שֶׁפְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת וְשִׁנְיָהּ צוֹלְמוֹת. הַרְאָתָהּ לֹא בְּאֶצְבָּעוֹתֶיהָ. רָמְזָה לֹא לְבָא אֶלְלָהּ. מֵאַבְל בְּהַמָּה. שְׁעוֹרִים. בְּמִקְרָהּ שֶׁל חֶרֶשׁ. פְּחוּסָה וּמְגוּנָה שֶׁצְּבוּסוֹת. שָׁם בָּהּ פְּנִיָּה. פְּנִיָּה, לִיפְרַע מִמֶּנָּה. וְשֶׁמֶסְפֵּי אֵינִי אֶת פְּנִיָּה (ויקרא כ), וְנִסְמָתִי (אֶת) פְּנִיָּה (סו ז) - תורה אור
פְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת. הַכִּי פָּנֵי לְמַנְיָן* אֵינָהּ מַסְפֶּקֶת לְשָׂמוֹת עַד שֶׁפְּנִיָּה מוֹרִיקוֹת וְשִׁנְיָהּ צוֹלְמוֹת. הַרְאָתָהּ לֹא בְּאֶצְבָּעוֹתֶיהָ. רָמְזָה לֹא לְבָא אֶלְלָהּ. מֵאַבְל בְּהַמָּה. שְׁעוֹרִים. בְּמִקְרָהּ שֶׁל חֶרֶשׁ. פְּחוּסָה וּמְגוּנָה שֶׁצְּבוּסוֹת. שָׁם בָּהּ פְּנִיָּה. פְּנִיָּה, לִיפְרַע מִמֶּנָּה. וְשֶׁמֶסְפֵּי אֵינִי אֶת פְּנִיָּה (ויקרא כ), וְנִסְמָתִי (אֶת) פְּנִיָּה (סו ז) - תורה אור

הנהגות הב"ח
(א) גמ' לא תשורני עין ובהר פניס ימיס ד"א וכו"ה בע"י: (ב) רש"י ד"ה לכמה ללמנו שבמה: (ג) ד"ה דוד וכו' או על כסף וזהב כלי: (ד) תוס' ד"ה מנימין וכו' נושא את אלו והכי פריך הכא ש"כ ל"פ אלל לא צלצל מצרים (ה) בא"ד לא צלצל מצרים והכי תנא בסדר: (ו) בא"ד ללא אשכחן צדיא לא צלצלן ודאי צלצלן כדכתיב:

[וחלון כג:]
האם, דלמר ציצמות (97 עת). וצקדושין (97 טו). "צנים חר וילדו" להם - הלך חר פסולן, אלמא: עדיין מצרים הם, דחילו חר אומות מופרין ללא צקבל מיד. מנימין לית ליה הא דלמר צצרכות (97 כח). שפעמונים והמצרים מופרין ללא צקבל, שצבר עלה סנחריב וצלצל את כל האומות. וצכי גמי קתני צמר דהך מילתא צמוספתא דקדושין: אמר לו ר"ע: מנימין טעיה, שצבר עלה סנחריב וצלצל כו'. אהא. מן המקרא ה"ה. חצי בלים. מפותי פלות. במלאות ספקו. פל רזונו. יצר לו. סבאנו קרה. אלל גוה תהלה. על עסקי גוה צמיס צגנו - יהלליהו. שלא שלמו שונאיהם במעשה ידיהם. להיות נהינס מהם. דוד דכתיב טבעו בארץ שעריה. לעיל מיניה פתיב: "סבז ה' להשחית חומת צת ליון", ועלה פתיב: "טבעו צארץ". ומגודת ליון היה עיר דוד וציתו, דצמתי צספר שמואל (ב ה). וצצאוי קריס צימי דקתיהו טבעו השערים - דלתות השערים שהיו על נחשת או על (ג) זבז, כדי שלא ישאוס אוצנים. וענים לא שאו חסם. מה שצקשה לא ניתן לה. שצסורה לצועל ומה שצפדיה גבלו הימנה. אס שזסה מים - משה. ואס הודסה - נצסרה לצעלה, והפסידה פצוהסה.

יבמות עת. ע"ש תוספתא קדושין פ"ה

ערכין טו.

[ותוספתא ספ"ד]

וע"ע תוס' יבמות טו: ד"ה מנימין ותוס' מגילה יב: ד"ה זיל

המקנה פרק ראשון סוטה

נח א מוי פ"ג מהל' שכתובות וכן בע"י אבל סוטה הלכה עו סמט עשן טו:

נחש הקדמוני ימן עיניו פסוה וכל עליה. והיינו דקמיז (בראשית א): "הנחש השילני" - לשון פשמיש ונשאין הוא. נמלו הימנו. קומה יקופה. יהא מלך. שלכך עשאו ערוס מכלל. אני אמרתי יהלך בקומה יקופה. מקללמו חספה למד. וכן כל חספה למד ממקללן. קוין. גמן עיניו פתאומה יתירה שוללה עם הכל. שפמי תאומות נולדו עמו, והיינו דקמיז (בראשית ד): "לחם לחמו חס הצל", שני חסאים - שני ריבויים. כרה. על הסוטה, ונבטע. בקעם. צממונו על בליק, לקלל חס ישראל. ונהרג דמקדן, שהלך לטוול שכר עשרים וטרבעה חלב שפולו משראל בעצמו.* (וכסודין קו.)

וכן מיניו *בנחש הקדמוני, שנתן עיניו במה שאינו ראוי לו. מה שביקש - לא נתנו לו, ומה שבידו - נמלוהו ממנו. אמר הקב"ה: אני אמרתי יהא מלך ער כל בהמה וחייה - ועכשיו ארוור הוא מפל בהמה ומפל חית השדה. אני אמרתי יהלך בקומה יקופה - עכשיו ער גהונו ירד. אני אמרתי יהא מאכלו מאכל אדם - עכשיו עפר יאכל. הוא אמר אהרוג את אדם ואשא את חיה - עכשיו "איבה אשית ביני ובין האשה ובין זרעו ובין זרעה". וכן מיניו בקוין, וקרה, ובעלם, ודואג, ואחיתופל, וגחזי, ואבשלום, ואדוניוהו, ועוזיאל, והמן, שנתנו עיניהם במה שאינו ראוי להם. מה שביקשו - לא ניתן להם, ומה שבידו - נמלוהו מהם. s. "בירך התחילה בעבירה" וכו'. s. מנא ה"מ? אי לימא משום דכתיב: "פתת ה' את יריבך נופלת ואת במנך צבה" - והכתיב: "וצבתה במנה ונפלה ירכה" אמר אבוי: כי לייט - לייט תחילה ירד והדר פטן לייט, ומיאי כי בדקי - פי אורחיהו בדקי, פטן ברישא והדר ירד. בקללה נמי פתיב: "רצבות פטן ולנפיל ירד"! *הוא דמודע קה פתן דפטן ברישא והדר ירד, שלא להוציא רעו על מים המרים. s. מתני' שמשון הלך אחר עיניו - לפיכך נקרו פלשתים את עיניו, שנאמר "ויאחזהו פלשתים וניקרו את עיניו".

אבשלום נתגאה בשערו - לפיכך נתלה בשערו. ולפי שבא על עשר פלגשי אביו ורפי שגנב ג' *גנבות: לב אביו, ולב ב"ד, ולב ישראל, (שנאמר: "ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל") - לפיכך נתקעו בו ג' שבטים, שנאמר: "ויקח (ב) שלושה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום". וכן *לענין הטובה: מרים המתונה רמשה שעה אחת, שנאמר: "ותתצב אחותו מרחוק" - לפיכך נתעכבו לה ישראל ו' ימים במודב, שנאמר: "והעם לא נסע עד האסף מרים". יוסף זכה לקבור את אביו, ונאמר: "ויקח יוסף את אביו ויערו עמו גם רכב ואין באחיו גדול ממנו, שנאמר: "ויער יוסף לקבור את אביו ויערו עמו גם רכב וישם פגיו". מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה, משה זכה בעצמות מושע, שנאמר: "ויקח משה את עצמות יוסף עמו". מי גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה, שנאמר: "ויקח משה את עצמות יוסף עמו". מי גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה, שנאמר: "ויקח משה את עצמות יוסף עמו".

כבוד אביו, אלא ער כל הצדיקים, שנאמר: "ויהלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך". s. ויהי יוסף ויהי אהרן בן ויהי אשה בנחר שורק ושמה דליה, תניא, רבי אומר: אי לימא * (לא) נקרא שמה דליה - ראוייה היתה שתקרא דליה; דילידה את פחו, דילידה את לבו, דילידה את מעשיו. דילידה את פחו - דכתיב "ויסר פחו מעיניו", דילידה את לבו - דכתיב: "ותרא דליה כי הגיד לה את כל לבו", דילידה את מעשיו - דאיסתלק שכינה מיניה, דכתיב: "והוא לא ידע כי ה' סר מעיניו". ותרא דליה כי הגיד לה את כל לבו. מנא ידעה? א"ר ר' חנין א"ר: גיפון דברי אמת. אבוי אמר: ידעה בו פאותו צדיק דלא מפיק שם שמים לבטלה. פינן דאמר "זיור אלהים אני" אמרה: השתא ודאי קושטא קאמר. "ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו". מאי "ותאלצהו"? אמר רבי יצחק דבי רבי אמי: בשעת גמר ביאה נשמטה מתחתיו. "ועתה השמרי נא ואר תשתי יין ושכר ואר תאכלי פל טמא". מאי "פל טמא"? ותו, עד השתא דברים טמאים קאכלה? א"ר יצחק דבי רבי אמי: דברים האסורים בגזיר.

דבר טמא - לפיכך נתלו חיו בדבר טמא. "ותחל רוח ה'" וגו'. א"ר חמא בר ר' חנינא: חלתה נבואתו של יעקב אבינו, דכתיב: "יהי דן נחש עליו דרד". "לפעמו" ורמוין. "בין צרעה ובין פוזה, פתיב הכא: "לפעמו במחנה דן", וכתיב התם: "פעמון ורמוין". "בין צרעה ובין פוזה, פתיב הכא: "לפעמו במחנה דן", וכתיב התם: "פעמון ורמוין". "בין צרעה ובין פוזה, פתיב הכא: "לפעמו במחנה דן", וכתיב התם: "פעמון ורמוין".

אשתאול. אמר ר' אסי: צרעה ואשתאול שני הרים גדולים היו, ועקרן שמשון ומחנן זה בזה. והוא יחל להושיע את ישראל. אמר רבי חמא ברבי חנינא: הוחל

לו לאשה ולא בא עליה בנות. ל"ה. וכן אבא בירושלמי ואע"ג דהיה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך

היה וירחה שפא בעיניה בא עליה אבל הדין דעוה לא היה דרך נשואין אלא דרך